ANARKIO
INFORMA MONATA BULTENO
MARTO 2011
N° 07
Fenikso Nigra

DURRUTI

Sinonimo de la Hispana Revolucio

Kompilis: Pario

La anarkismo disponas galerion da elstaraj kaj eminentaj homoj. Proudhon malfermis breĉon en la filozofio, malkovrante, ke la propreco estas rabaĵo. Reclus alprenas internacian renomon inter la scienculoj, historiante la vivon de la Homaro kaj Naturo.

Bakunin tremigas per sia revolucia varmeco ĉiujn tiranojn. Kropotkin estas ekzemplo pri la relativeco de la ekonomia determinismo, seniĝante de la reĝecaj ornamaĵoj por lukti kaj suferi por la Anarkio. Centojn da elstaraj homoj ni povus citi. Ĉe la flanko de ĉiuj figuras Durruti, simbolo de tuteco, energio kaj integreco.

Fekundaj verkistoj, ĉarmaj poetoj, renomaj artistoj, la floraro de la literaturo, poezio kaj arto sublimigis kelkfoje la vivon de personoj, kiuj ne havis alian virton ol sian monon aŭ sian politikan signifon. Generaloj profesiuloj de la krimo, reĝoj despotecaj kaj malhumilaj, aristokrataj prostituinoj, politikuloj sen moralaj skrupuloj, rabistoj de la Bankaro kaj Borso, industriaj kapitanoj, armilkomercistoj, la tuta socia skorio kovrita per silk- kaj orroboj havis sian rimarkindan biografon kaj apologianton, kiu humiliĝis antaŭ la mono kaj ties socia signifo. La oficiala historio ne estas pli ol serio da biografioj de personoj senutilaj, frivolaj, perversaj. Ni ne povas biografii Durruti-n detale kaj amplekse.

Ni faros simple skizeton pri lia vivo kaj ni eksplikos lakone la influon, kiun havis Durruti en la politika, socia kaj revolucia vivo de Hispanio. Buenaventura Durruti naskiĝis en León la 14an de julio 1896. Filo de laborista familio, li kreskis en la kruda medio de la Leonaj laboristoj. Lia patro estis socialisto kaj luktadis por la socialismo.

Preskaŭ infano Durruti partoprenis la socialistajn kunvenojn. La laboristaj problemoj malkvietigis lin. Lia infana menso komprenis tuj, ke la socio estas malbone organizita. La grandaj proletaj strikoj de León kaj Asturio envolvis Durruti-n en medio febre revolucia. Lia temperamento estis forta kiel lia fizika strukturo. Dekkvarjara, li jam estis sperta mekanikisto kaj laboris en la fervojaj fabrikoj de León. La laboro por li estis kulto. Dum la noktoj li iradis al la Sindikato por ŝanĝi impresojn kaj diskuti kun la kamaradoj.

La fervojistaj laboristoj vivis tiam en tre mizera situacio. La fervojentreprenistoj spekulaciis la forton kaj la malsaton de la laboristoj. La fervojistoj estis malkontentaj kaj postulis pli bonajn vivkondiĉojn. Ili ne povis vivi per tiel malaltaj salajroj. Okazis kunvenoj, kunsidoj kaj mitingoj. Durruti partoprenis ĉiujn, intervenante en la diskutoj. La atmosfero estis ĉiufoje pli densa kaj divenigis eksplodon.

Ankaŭ la politika situacio estis tre akuta. La socialistoj kaj la respublikanoj kredis, ke jam

alvenis la momento forskui la Monarkion, reĝimon arkaikan kaj kadukan, kiu ne respondis la momentajn bezonojn kaj fariĝis malpopulara kaj eĉ malamata. Forĝiĝis revolucia movado, kiu devis komenciĝi per ĝenerala striko de la fervojistaj laboristoj en la tuta lando. Eksplodis la striko. La ŝtatforto murdis multajn strikintojn kaj Durruti ekkonis la rigoron de la persekuto. Li devis ellandiĝi.

Francio, fariĝinta rifuĝejo por la hispanoj persekutataj de la monarkia registaro, akceptis Durruti-n. En Parizo li laboris dum tri jaroj kiel mekanikisto.

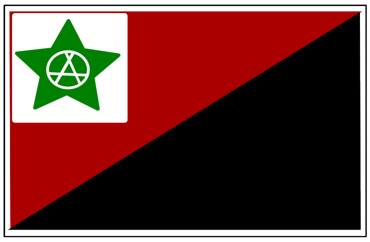
La kamaradoj el Hispanio skribis al li, informante lin pri la politika kaj socia situacio de la lando. Ili skribis al li, ke la anarkista movado ĉiufoje akiris pli grandan amplekson; ke C.N.T. jam grupigas pli ol milionon da laboristoj; kaj la respublikanoj estas pretaj leviĝi; ke la forfalo de la Monarkio estas konsiderata tuja; ke la popolo estas pretigita por la revolucio; ke la burĝaro kaj la registaro organizis bandojn da pistolistoj por elimini la plej agemajn batalantojn de la anarkismo, de C.N.T. kaj de la maldekstra respublikanismo...

Durruti, homo malkvieta, pura revolucia spirito, trapasis la francan landlimon kaj revenis al Hispanio, preta disponigi sian tutan forton al la revolucio. En San Sebastián batalis en la anarkistaj grupoj kaj konspiris kontraŭ la Monarkio Francisco Ascaso, Jover kaj García Oliver kun kiuj li formis agadan grupon.

La oficiala pistolismo semadis en Barcelono teroron inter la vicoj de la laboristoj. La prezidanto de la registaro, Dato, subvenciis oficiale la murdistojn. Dato estis forigita. La grupo de Durruti ja ekagis en Barcelono. Ĝi estis la grupo de defendo de la anoj de C.N.T. kaj de la anarkismo. La guberniestro Martínez Anido kaj la policestro Arlegui makulis per krimoj Barcelonon. G. Oliver, Ascaso, Jover kaj Durruti per pistoloj defendis la laboristojn kontraŭ la murdistoj.

Gelaboristoj emancipigxas per mem laboro

Ni bezonas volontulojn!

Nia iniciatemo bezonas volontulojn por skribi, traduki, desegni aŭ por iu ajn kontribuaĵo.

Ĉia helpo estas bonvenan, dankon!

Sanon kaj anarkion!

Kontaktojn:

Fenikso Nigra
CP: 999 – CEP 13001-970 Campinaso – San-Paŭlio
Aŭ
Sindikato el Artaj kaj Diversaj Oficoj Laboristoj de Campinaso (SADOL-Campinaso) BLK – ILA
CP: 5005 – CEP 13036-970 – Campinaso -San-Paŭlio
m.e.: fenikso@anarkio.net   m.e.: campinas@fosp.cob-ait.net
http://anarkio.net   http://fosp.anarkio.net   http://cob-ait.net

-Creative Commons: Alguns direitos reservados
-Atribuição: Cite este autor:
Copyleft: Fenikso Nigra - 2009;
-Uso Não-Comercial: Não comercialize esta obra;
-Compartilhamento pela mesma Licença 2.5 Brasil:
Ao reproduzir, divulgar, use licença igual;
-Para ver a licença completa:
http://creativecommons.org/licences/by-nc-sa/2.5/br/
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/br/legalcode